

РЕШЕНИЕ

№ 5787

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.10.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Аглика Адамова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на
прокурора С. Димитров, като разгледа дело номер **5856** по описа за **2012**
година докладвано от съдия Аглика Адамова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от
Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2-ро
от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място] срещу Решение от
11.05.2012г. по НАХД № 2278/2012 г. по описа на СРС, НО, 15-ти състав, с което е
потвърдено Наказателно постановление № 22-2203013/ 11.08.2011г., издадено от
директора на дирекция “Инспекция по труда”-С., с което на „С. К. Б.”, представлявано
от управителя Т. П., е наложено административно наказание на основание чл.416, ал.5
във вр. с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда /КТ/ „имуществена санкция” в размер на 1
500 лева за извършено нарушение на чл.4, ал.2 от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за
съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 от КТ.

С жалбата се навеждат касационни основания за незаконосъобразност на обжалвания
съдебен акт като се иска решението на СРС да бъде отменено.

В хода на съдебното производство касаторът, редовно призован не се явява.

Ответникът, редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Д., която
оспорва жалбата и моли да се потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, IV-ти касационен състав, намира касационната

жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приобщил като доказателства по делото писмените доказателства, представени с наказателното постановление, и писмените и гласни доказателства, събрани в хода на производство.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на първоинстанционния съд. Що се отнася до правните изводи, решението следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Установено е безспорно, че касаторът е лице, което има качеството на работодател. Като такъв следва стриктно да изпълнява разпоредбите на трудовото законодателство. В настоящия случай дружеството е подало на 15.04.2011г. по интернет уведомление по смисъла на чл. 62, ал. 4 от КТ до ТД на НАП, което е отхвърлено поради некоректен код по Националната класификация на длъжностите и професиите /НКПД/. След тази дата работодателят не поправил посочената грешка в уведомлението, като последното останало неприето. На 26.05.2011г. е извършена проверка по съблюдаване на трудовото законодателство, която констатира нарушения по КТ и актове по прилагането му. В следствие на проверката са съставени в съответствие на изискванията на ЗАНН АУАН № 22-2203013 от 26.05.2011г. и НП № 22-2203013 от 11.08.2011г. за нарушение на чл.4, ал. 2 от Наредба №5 от 29.12.2002г. Видно от всички доказателства по делото СРС правилно е преценил, че е изпълнен състава на административно нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ, според който работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата на за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер на 1500 до 15 000 лева. Във връзка с касационните доводи пред настоящата инстанция следва да се посочи, че доказателства за реално отстраняване на нарушението не са представени и не може да се приеме, че инициативата за извършване на корекцията сама по себе си е достатъчно основание за прилагане на чл. 415 в от КТ /налагане на глоба до 300 лв/.

При така установеното, както и след проверка по чл. 218, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ относно валидността, допустимостта и съответствието на първоинстанционното решение с материалния закон, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, издадено по отношение на акт, който подлежи на съдебно обжалване, в първоинстанционния процес са събрани и валидно приобщени, както и съответно обсъдени всички относими доказателства към предмета на правния спор, поради което обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град – IV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от от 11.05.2012г. по НАХД № 2278/2012 г. по описа на СРС, НО, 15-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.